

درحالی که دیپلماسی روسیه درماه های گذشته کشورهای غربی را بطور انفعالی و واکنشی به دنبال خود کشانده؛ اکنون ولادیمیر پوتین رئیس جمهوری روسیه با اظهاراتی غیرمنتظره درباره اوکراین، معمای جدیدی دربرابر سیاست گذاران غربی قرار داده است.

به گزارش ایرنا، غیرقابل پیش بینی بودن اقدامات و حرکات پوتین در شطرنج سیاسی شرق و غرب به یکی از خصوصیت های اصلی دیپلماسی مسکو تبدیل شده و کاخ کرملین با ایجاد حالتی از ابهام، همواره رقیبان غربی خود را در حالتی بین شک و یقین قرار داده است.

پوتین از جدایی طلبان شرق اوکراین خواست که همه پرس‌پرسی برنامه ریزی شده برای روز 11 مه (21 اردیبهشت) را به تعویق اندازند. همچنین در حالی که پیشتر وزیر خارجه روسیه از انتخابات ریاست جمهوری اوکراین که قرار است روز 4 خرداد برگزار شود انتقاد کرده بود، پوتین در سخنانی ملایم تر گفت که این انتخابات می‌تواند گامی در جهت درست باشد.

این درحالی است که درماه های گذشته وبا تشدید تنش ها دراوکراین، مقامات غربی همواره از حضور نیروهای روسی درمرزهای اوکراین ابراز نگرانی می کردند تا جایی که حتی برخی کارشناسان و رسانه های غربی آزمادگی روسیه برای اشغال نظامی شرق اوکراین خبر می دادند.

اما اعلام عقب نشینی نیروهای روسیه از مرز اوکراین ، با برگزاری یک رزمایش نظامی مهم ارتش روسیه و شلیک چندین موشک بالستیک قاره بیما و اعلام آمادگی نیروهای هسته ای این کشور همزمان شد.

سرخوشی محافل غربی از اظهارات آشتی جویانه پوتین به یک شبانه روز هم نکشید زیرا ساعاتی پس از این اظهارات، خبر دیگری محافل سیاسی جهان را دچار بهت و گیجی کرد. مخالفان دولت اوکراین در دو استان دونتسک و لوهانسک روز پنجشنبه درخواست پوتین را رد و تاکید کردند که همه بررسی را طبق برنامه در روز 21 اردیبهشت برگزار می کنند.

اکنون غربی ها در برابر این پرسش ومعما قرار گرفته اند که آیا پوتین وکاخ کرملین واقعا نفوذی برمخالفان جدایی طلب شرق اوکراین ندارند یا این هم یک بازی تاکتیکی جدید از سوی کرملین است. معمای جدید که در رسانه های غربی هم مطرح شده این است که آیا تهدید تحریم های شدیدتر، مسکو را به تغییر موضع وادار کرده یا پوتین درادامه بازی هوشمندانه خود در اوکراین یک گام به عقب برداشته تا در آینده چند گام دیگر به جلو بردارد؟

غربی ها که همواره از جدایی طلبان اوکراین با عنوان طرفدار روسیه یاد می کنند بطور طبیعی انتظار داشتند که این جدایی طلبان حرف پوتین را گوش کنند؛ غافل از اینکه دیپلماسی پوتین به این سادگی ها بهانه و گزک به دست غربی ها نمی دهد. در واقع اگر مخالفان دولت اوکراین این حرف پوتین را قبول می کردند به معنای تأیید ادعاهای غرب بود. اما اکنون که مخالفان دولت اوکراین حرف پوتین را ناشنیده گرفته و بر برگزاری همه پرسی تأکید کرده اند ، پوتین عملاً به غرب نشان داده که وقایع شرق اوکراین ارتباطی به روسیه ندارد.

در این حال پوتین از یک سو خود را طرفدار صلح در اوکراین نشان می دهد و از اقدامات گروه های جدایی طلب برائت می جوید و از اقدامات آتی غرب برای تشدید تحریم ها علیه مسکو مشروعیت زدایی می کند؛ و ازسوی دیگر غرب را در برابر دو گزینه دشوار قرار می دهد: یا باید انضمام شبه جزیره کریمه به خاک روسیه را به عنوان یک عمل انجام شده و پایان یافته (fait accompli) بپذیرد و یا به دنبال بازگرداندن شبه جزیره کریمه به اوکراین باشد.

(accompli) به رسمیت بشناسد یا خود را برای تحولات غیرمنتظره دیگری در شرق اوکراین آماده کند.
با توجه به شتاب تحولات اوکراین، غرب زمان زیادی برای حل این معما و انتخاب ناگزیر خود ندارد.